10/12/2022

Ομιλία του Φιλαδελφείας Μελίτωνα στην Αττάλεια

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Ο Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνας στις λατρευτικές εκδηλώσεις που πραγματοποίησε η Μητρόπολη Πισιδίας για τον Άγιο Αλύπιο τον Κιονίτο μίλησε για το νόημα της Γέννησης του Χριστού, για το Χριστιανισμό στην Αττάλεια αλλά και για τον Όσιο Αλύπιο.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Φιλαδελφείας

«Δοξάζω τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ τήν δύναμιν καί Πνεύματος Ἁγίου ὑμνῶ τήν ἐξουσίαν», μαζί σας, ἅγιε Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης κληρουχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου πολυφίλητε ἐν Χριστῶ ἀδελφέ καί συλιεοτυργέ κύριε Ἰώβ, καί μαζί σας, ἀδελφέ ἅγιε Εὐδοκιάδος κ. Ἀμβρόσιε, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί τοῦ θεολέκτου λαοῦ τοῦ Κυρίου, ὅτι ἠξίωσεν ἡ πανσθενουργός Χάρις Του νά ἱερουργήσωμεν σήμερον τό μυστήριον τῶν μυστηρίων, τήν Θείαν Εὐχαριστίαν, ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ τούτῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καί νά ἀναπέμψωμεν δόξαν καί αἶνον καί τιμήν καί εὐχαριστίαν τῷ Κυρίῳ τοῦ ἐλέους καί τῶν οἰκτιρμῶν καί πάσης παρακλήσεως, ὁ Ὁποῖος τό καθ' ἡμέραν ἐλεεῖ ὡς ἀληθῶς καί οἰκτείρει καί παρακαλεῖ τήν ζωήν μας.

Δανειζόμενος δέ τήν Παυλικήν ρῆσιν «πρῶτον μέν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διά Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπέρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται» (Ρωμ. 1,8) τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακράν. Ἐν συνεχείᾳ ἐκφράζω τήν βαθεῖαν μου συγκίνησιν καί χαράν, ὅτι, κατόπιν προσκλήσεώς σας, ἅγιε ἀδελφέ Ἰώβ, εὑρίσκομαι ἐνταῦθα, «κλῶν τόν Ἄρτον» καί μεταλαμβάνων ὅσα ἱερά καί ὅσια ἐτελέσθησαν καί ἱερουργοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς τούτοις χώροις κατά τούς ἐσχάτους τούτους καιρούς, δοξάζων τόν Θεόν, καί ἐπαινῶν τήν φιλοτιμίαν, τήν προαίρεσιν, τούς κόπους καί τάς θυσίας, τάς ἀγωνίας καί τούς ἀγῶνας, πρωτίστως μέν τοῦ ἐν οὐρανίοις θαλάμοις ἀναπαυομένου ἀσκητικοῦ καί δημιουργικοῦ τῷ ὄντι προκατόχου σας ἀειμνήστου καί ἀλησμονήτου κυροῦ Σωτηρίου, εἶτα δέ τάς ἰδικάς σας, ἄξιε διάδοχε αὐτοῦ, προσπαθείας πρός συνέχισιν ἱεροῦ κλύδωνος ἐν πολλοῖς μαρτυρίοις καί μαρτυρίων τοῦ Ὀρθοδόξου Γένους μας, μάλιστα δέ τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, ἔχων συνεργούς τόν γνωστόν μοι ἄξιον πάσης τιμῆς καί ἀγάπης ἀδελφόν ἅγιον Εὐδοκιάδος, τόν εὐαγῆ κλῆρον καί τόν περιβάλλοντα πάντας ὑμᾶς εὐλαβῆ λαόν τοῦ Κυρίου, τό βασίλειον ἱεράτευμα, ὑπέρ οὗ Χριστός ἔρχεται εἰς τόν κόσμον καί γεννᾶται καί πάλιν ἐν σπηλαίῳ καί ἀνακλίνεται ἐν Φάτνῃ ἀλόγων, καί θερμαίνεται ὑπό τῶν χρώτων τῶν ζώων, δοξάζεται ὑπό τῶν ἀγγέλων, δωροφορεῖται ὑπό τῶν μάγων, δοξάζεται ὑπό τῶν ἀγγέλλων καί ὑπό πάσης τῆς κτίσεως.

Χριστός γεννᾶται, πατέρες καί ἀδελφοί! Ἄς Τόν δοξάσωμεν, λοιπόν, καί σήμερον προεορτίως, τιμῶντες τόν Ἅγιον Ἀλύπιον οἱ ἐνταῦθα παροικοῦντες καί παρεπιδημοῦντες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί πάσης φυλῆς καί παντός γένους, ἐν τῷ ποτέ Παρεκκλησίῳ τῶν ἀδελφῶν Εὐστρατίου καί Ἐφραίμ, τοῦ γνωριζομένου ὡς Χατζῆ Ἐβρέν Ἀγᾶ, τῆς οἰκογενείας Δανιηλόγου, ἐν τῇ συσταθείσῃ μετά πάροδον πολλῶν ἐτῶν, αἰῶνος ὁλοκλήρου περίπου, εὐλογημένῃ ὁμωνύμῳ ταύτῃ Κοινότητι.

Χριστός γεννᾶται! Καί ἡμεῖς «ἐγρηγόρως τελοῦμεν τόν ὕμνον πρός τόν Εὐεργέτην», καί παρακαλοῦμεν τό Θεῖον Βρέφος νά «πορίζῃ εὐχερῆ τήν τρίβον» τῆς ἐπιγείου ζωῆς μας πνευματικῶς τε κυρίως καί πηλίνως, ὥστε νά «εὕρωμεν κλέος» καί χάριν καί ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καί ἐν τῷ μέλλοντι.

Χριστός γεννᾶται! Καί οἱ ἐν Ἀτταλείᾳ καί ἐν Σίδῃ καί ἐν Ἀλανίᾳ καί ἐν Σπάρτῃ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί ἀγαλλιώμεθα τῷ Κυρίῳ «τό παρόν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι», κοινωνοῦντες ἀληθῶς μυστηρίου ἀσυλλήπτου, ἀκόμη καί μόλις πρό ὀλίγων δεκαετιῶν, «μεταλαμβάνοντες ἐν ὑπακοῇ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, οὗ προεξεβλήθημεν» οἱ πατέρες καί πρόγονοι μας ἀσφαλῶς «διά τῆς παρακοῆς».

Χριστός γεννᾶται! Καί ἀληθῶς τά ἀνήκουστα ἀκούονται καί τά γεγονότα πέπραχθαι ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ ταύτῃ περιοχῇ δι' ὅλους σας, τούς καταφυγόντας λόγῳ τῶν πειρασμῶν καί τῶν κακουχιῶν τῆς ἀπαρακλήτου ἐποχῆς μας, εἰς τούς φιλοξένους τούτους τόπους, ἀναζωογονήσαντες τήν ἐλπίδα καί τήν προσδοκίαν, καί ὡς ἄλλοι ἀγραυλοῦντες ποιμένες καί ὡς ἕτεροι μάγοι προσκυνοῦντες καί ὡς ἄγγελοι ἀγαθοπρεπῶς ὑμνοῦντες, μεταφορικῶς καί πραγματικῶς, τήν «δεσποτείαν ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ» τοῦ Βρέφους Ἰησοῦ. Τί ἄν ταράττωνται οἱ ποικιλώνυμοι ἡρώδεις καί ἡρωδίσκοι καί αἱ ὀρχούμεναι ἡρωδιάδες, βουλευόμενοι κενά. Οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, δέν δειλιῶμεν, διότι «ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί ὀνόματι Θεότητος», ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν κυριευόντων καί Βασιλέως τῶν βασιλευόντων.

***

Ἀδελφοί μου,

Ἐντός τῆς προερτίου Χριστουγεννάτικης ἀτμοσφαίρας, ἔρχεται ἡ μνήμη τοῦ μεγίστου φωστῆρος Ὁσίου Ἀλυπίου, τοῦ φωταγωγήσαντος τήν ὑφήλιον καί τήν Ἀττάλειαν «θαυμάτων λάμψεσι καί ἐνθέων ἔργων»• τοῦ μοναστοῦ καί ἐπί 53 ἔτη «ὕπερθεν στύλου ἱσταμένου καί πιεζομένου καύσωνι καί κρύῳ καί πολλαῖς ἀσκήσεσι», διά τῶν ὁποίων «καθυπεδέξατο τά τοῦ Παναγίου Πνεύματος θεῖα χαρίσματα, ἰατρεύειν ἀρωστήματα καί διώκειν πάθη χαλεπώτατα».

Ὁ Ἅγιος Ἀλύπιος, ἀδελφοί, μᾶς δεικνύει τήν ὁδόν τῆς πορείας μας ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ὁδός τῶν θλίψεων καί τῶν πειρασμῶν, τῶν κακουχιῶν καί τῆς προσφυγιᾶς• τοῦ καύσωνος καί τοῦ κρύου, τῆς ὑπομονῆς καί τῆς ἐπιμονῆς• πρό παντός ὅμως τῆς προσευχῆς, τῆς ἐκτενοῦς προσευχῆς καί δεήσεως, πρός τόν «δυνάστην καί Θεόν τῶν γνώσεων», ὁ Ὁποῖος δεσπόζει τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, καί ὁ Ὁποῖος εἶναι ὁ μόνος δυνατός νά μᾶς ἐξαγάγῃ εἰς ἀναψυχήν καί νά μᾶς δωροφορῇ ἄλυπον ζωήν, ὡς εἰς τόν τιμώμενον Ὅσιον Πατέρα μας Ἀλύπιον.

Ὁ Ἅγιός μας , σήμερα μᾶς φέρῃ ἕνα μήνυμα καί μίαν κλῆσιν. Ὅτι ὀφείλομεν νά εἴμεθα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ «στύλοι ὑπομονῆς, ζηλοῦντες τούς προπάτοράς μας», τούς ἀκμάσαντας κατά τό παρελθόν ἐδῶ Ὀρθοδόξους Χριστιανούς καί ἤδη μετατεθέντας εἰς τά ἄνω βασίλεια, μιμούμενοι, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὅπως ὁ προστάτης μας Ἅγιος, τόν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι καί παθήμασι καί τόν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, οἱ ὁποῖοι εἰς ὅλας τάς φάσεις τῆς ζωῆς των εἰργάσθησαν τό ἀγαθόν, τήν εἰρήνην, τήν δικαιοσύνην, τήν πίστιν, τήν ἐλπίδα, ὅτι ὁ νηπιάσας, διδάξας, παθών καί ἀναστάς Κύριός μας εἶναι τό πᾶν.

Τό μήνυμα τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου εἶναι σήμερα τό εὐαγγελικόν «ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θλίψιν»θά ἔχωμεν οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Ἡ κλῆσις εἶναι ἡ διαβεβαίωσις: Ἔχετε ὅμως μέσα εἰς τάς θλίψεις θάρρος , διότι ἐγώ, ὁ Κύριος καί ὁ Θεός, ὁ Θεάνθρωπος καί Φιλάνθρωπος Θεός τῶν Χριστουγέννων, πού μᾶς ἔρχονται, ἐνίκησα τόν κόσμον καί τά τοῦ κόσμου, τά ἀνθρώπεια καί τά ἐπίγεια, καί σᾶς δωρίζω καί σᾶς χαρίζω ζωήν και ἀφθαρσίαν. Ναί! Ζωήν καί ἀφθαρσίαν. Τί περισσότερο θέλομεν;

Ὁ Ἅγιος Ἀλύπιος ἐπόνεσε πολύ. Ὅπως ἐν μέτρῳ ἀσφαλῶς πονοῦμεν καί ὁ καθένας καί ἡ καθεμία ἀπό μᾶς, βαδίζοντες τόν δύσβατον δρόμον τῆς παρούσης ζωῆς καί τάς καθημερινάς βιοτικάς μερίμνας. Ἄλλοτε κυριευόμεθα ἀπό μυσαρά πάθη καί μέ «μεμολυσμένην συνείδησιν» παρερχόμεθα τήν ἀλήθειαν, τήν προσφοράν, τήν θυσίαν, τήν ὁσιότητα, τήν ἁγιότητα. Τό «ὑπέρ πᾶν ὄνομα»δέν μᾶς ἀγγίζει. Δέν μᾶς παραδειγματίζει. Τά θεωροῦμεν ὅλα δεδομένα. Ἤ ἀκόμη νομίζομεν ὅτι αἱ τυχόν ἐν τῷ στίβῳ τῆς ζωῆς ἐπιτυχίαι μας εἶναι ἰδικά μας κατορθώματα. Λησμονοῦμεν ὅτι τά πάντα εἶναι «δῶρον Θεοῦ». Καί ἀντί ὅμως νά δοκιμάζωμεν χαράν καί εὐφροσύνην καί ἀγαλλίασιν διά τάς ἐν μέσῳ ἴσως θλίψεων δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ, τά μάτιά μας εἶναι γεμᾶτα δάκρυα καί πολλάκις καταντῶμεν ἀδίκως «εἰς λάκκον ταλαιπωρίας καί εἰς βόθρον ἀπογνώσεως», ἀψηφοῦντες καί εἰς οὐδέν λογιζόμενοι τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ καί τήν ἄμετρόν Του συμπάθειαν πρός τό ἀνθρώπινον γένος, καί ἰδιαιτέρως πρός τούς ὀπαδούς Αὐτοῦ, ὅλους μας, τούς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς.

Σήμερον, καλούμεθα νά ἀκούσωμεν τήν φωνήν τῶν Ὀρθοδόξων αἰώνων. Τήν φωνήν καί τήν κλῆσιν τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τῶν γενεῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς. Τήν φωνήν τῶν πορείαν ἁγίαν πορευσαμένων Ἁγίων τῆς Πισιδίας, τοῦ

κηρύξαντος τόν λόγον τῆς ἀληθείας καί ἐντᾦθα Ἀποστόλου Παύλου, τῶν 15.000 Ἁγίων καί Ὁσίων, μεταξύ τῶν ὁποίων διακρίνονται οἱ Ἀπόστολοι Ἀκύλας καί Πρίσκιλλα, Κινδέας καί Ἀρτέμων καί Γεώργιος ὁ Ὁμολογητής, Ἐπίσκοποι Πισιδίας, ὁ νεομάρτυς Γεώργιος, ἡ Πρωτομάρτυς Θέκλα, καί πλῆθος ἀποστόλων, κηρύκων, εὐαγγελιστῶν, ἀπολογητῶν, μοναχῶν καί μοναζουσῶν, ἐγκρατευτῶν καί τάγματα Ὀρθοδόξων ὁσίων πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐτιμήθησαν ποτέ ἐν τοῖς διαλάμψασιν Ἱεροῖς Ναοῖς ἐν Ἀτταλείᾳ τῶν Ἁγίων Παντελεήμονος, Νικολάου, Γεωργίου, Λεοντίου, Εἰρήνης, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Σήμερον ὅμως ἀποτελεῖ μεγάλην εὐλογίαν ἡ ἀναζωογόνησις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου τοῦ Στυλίτου, ἐντός τοῦ ὁποίου ὡς ἄλλης ζώσης καί ἀναβρυούσης ζωήν καί σωτηρίαν στήλης φωτός, λατρεύεται ὀρθοδόξως καί θεοπρεπῶς τό Θεῖον, ὁ Κύριος τῆς δόξης.

Ἄς δεηθῶμεν ἐκτενῶς, ἀδελφοί ἅγιοι Πισιδίας καί Εὐδοκιάδος, κλῆρος καί Ὀρθόδοξος λαός τῆς Ἀτταλείας, εἰς τόν τιμώμενον ἐν τῷ Ναῷ του τούτῳ Ἅγιον Ἀλύπιον νά εἶναι δι' ὅλους μας «προστασία ἐν πειρασμοῖς• ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς ἀπροσμάχητος πύργος• ἐν ἐπιβουλαῖς μόνος βοηθός• ἐν συμφοραῖς ἀντίληψις, πένθους ἀναίρεσις καί χαρᾶς ἀνέγερσις», οὐδέποτε λησμονοῦντες, μᾶλλον δέ κατέχοντες ὡς ἐγκόλπιον, ὅτι Χριστός σαρκί ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου εἰς τό σῶσαι τά σύμπαντα. Ἀμήν".

Διαβάστε επίσης:

Αττάλεια: Η Μητρόπολη Πισιδίας τίμησε τον Άγιο Αλύπιο τον Κιονίτο (ΦΩΤΟ)